

רע"פ 6449/15 - הייתם חלואני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6449/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

הייתם חלואני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 1.9.2015, בע"פ 31485-04-15, שניתן על ידי כב' השופטים י' נועם - סג"נ, ר' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם

בשם המבקש:

עו"ד חיים הודיה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' נועם - סג"נ; ר' פרידמן-פלדמן; מ' בר-עם), בע"פ 31485-04-15, מיום 1.9.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט י' מינטקביץ), בת"פ 6053-08-13, מיום 14.7.2014.

רקע והליכים קודמים

2. לפי עובדות כתב האישום, אשר הוגש בתאריך 5.8.2013, ביום 2.5.2012, בשעה 08:30 לערך, במפעל "אלקיים" באזור התעשייה המערבי הר טוב, פצע המבקש את המתלון, דוד גנון (להלן: המתלון) באמצעות פטיש. צוין בכתב האישום, כי על רקע ויכוח בין המבקש למתלון, היכה המתלון את המבקש בפניו וגרם לו חבלה. בתגובה לכך, נטל המבקש פטיש והיכה את המתלון בראשו. כתוצאה מכך, נגרם למתלון חתך באוזנו השמאלית. המתלון פונה לבית חולים, שם נתפר החתך באוזנו. בשל כך, הואשם המבקש בפגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

3. המבקש כפר במיוחס לו בכתב האישום, וטען כי המתלון היה זה שתפס את הפטיש, והמבקש הוא זה שתלש את הפטיש מידי המתלון, ובלשונו: "לקחתי לו את הפטיש לא הבנתי אם הוא קיבל את המכה מהפטיש או מהרצפה". בתאריך 14.7.2014, הורשע המבקש, בבית משפט השלום בבית שמש, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בית משפט השלום מצא כי עדויותיהם של המבקש ושל המתלון לא מהימנות. אולם, התבסס בית משפט השלום על עדותו של עד אשר נכח באירוע, תוך שקבע כי האירוע התרחש כפי שתואר על ידי אותו עד, בדומה לאופן בו הוא מתואר בכתב האישום.

4. בתאריך 5.3.2015, הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של המבקש, אשר המליץ לבטל את הרשעתו, כיוון שלזו "עלולות להיות השלכות קשות ופוגעות בהמשך התפתחות הקריירה המקצועית שלו". בתאריך 9.3.2015, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. בקביעת המתחם, ציין בית משפט השלום כי מדובר בתיק חריג, וזאת, בין השאר, כיוון שהמבקש הוא שהותקף ראשון על ידי המתלון; אין ראייה ברורה באשר לאופן בו פגע המבקש במתלון; הכרעת הדין, כפי שפורטה לעיל, התבססה על עדותו של עד אובייקטיבי, שידע לתאר את האירוע באופן כללי אך לא במדויק. אשר להמלצת שירות המבחן בדבר הימנעות מהרשעה, סבר בית משפט השלום כי אין מקום לקבלה, כיוון שהתסקיר אינו מלמד על כל נזק קונקרטי שייגרם למבקש, במידה שיורשע בדין. עם זאת, לאור הנסיבות שתוארו לעיל, סבר בית משפט השלום כי על עונשו של המבקש להימצא ברף הנמוך של מתחם הענישה, ועל כן גזר עליו שלושה חודשי מאסר בפועל, שירוצו על דרך של עבודות שירות; ושלושה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות תוך 3 שנים ממתן גזר הדין.

5. על פסק דינו של בית משפט השלום, הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים. בערעור טען המבקש, כי: "מניתוח חומר הראיות [...] היה על בית המשפט [השלום בבית שמש - א.ש.] לקבוע כי קיים ספק רב, ולמצער ספק סביר, ביחס לשאלה, האם היכה המערער [המבקש] את המתלון בפטיש כנטען בכתב האישום". לדידו של המבקש, טעה בית משפט השלום כאשר הוא התבסס על עדותו של עד אשר נכח באירוע. זאת, בין השאר, כיוון שהעד תאר את הכאת הפטיש רק לאחר שנשאל על כך שאלה מדריכה ומכוונת מאת חוקר המטרה; עדותו נמסרה כחודש לאחר האירוע; היכרותו עם המתלון מעמיקה יותר מאשר היכרותו עם המבקש, וקיים חשש לזיהום העדות. עוד ציין המבקש, כפי שהוזכר לעיל, כי בית משפט השלום מצא את עדות המתלון והמבקש - שתיהן - כבלתי אמינות. על כן, סבר המבקש כי יש לזכותו מכל אשמה, ולחילופין, לבטל את הרשעתו. בהתייחס לעניין ביטול ההרשעה, טען המבקש כי טעה בית משפט השלום, משקבע שלא הוכח נזק ממשי אשר עלול להיגרם לו. זאת, לשיטתו, עקב היותו בוחן רישוי מטעם משרד התחבורה, אשר תנאי לקבלת רישיון זה, או לחידושו, הינו היעדר עבר פלילי, בהתאם לשיקול דעת הרשות.

6. ביום 28.6.2015, התקיים דיון בערעורו של המבקש, וביום 1.9.2015, ניתן פסק הדין במסגרתו דחה בית המשפט המחוזי את הערעור. בית המשפט המחוזי לא סבר כי קיימת עילה להתערבות בממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום ובהחלטותיו. לגופו של עניין, קבע בית המשפט המחוזי כי בחלקים בהם הודה המבקש, יש משום תמיכה

בגרסת עד התביעה, עליה הסתמך בית משפט השלום (למשל, תפיסת הפטיש ופגיעה במתלונן). אשר לגזר הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי הענישה אינה סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה, וזאת, בין השאר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירה חמורה; ובכך שהמבקש בחר להמשיך את האירוע ושלא לחזור לעבודתו במוסך, לאחר שהתגלע הוויכוח בין השניים. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, אישר בית המשפט המחוזי את קביעתו של בית משפט השלום, לפיה לא הוכח נזק ממשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, שיש בו כדי להצדיק הימנעות מהרשעה.

הבקשה לרשות ערעור

7. בבקשה לרשות ערעור, אשר הוגשה בתאריך 24.9.2015, טוען המבקש כי עניינו נופל לגדרי המקרים בהם מכירה הפסיקה בקיומם של שיקולי צדק פרטניים, מכוחם יש ליתן רשות ערעור. זאת כיוון, שלשיטתו, שגו הערכאות הקודמות באופן בו פירשו את הספק שעמד לזכותו, באשר לעדותו של המתלונן אודות האירוע, מושא כתב האישום. המבקש סבור, כי במצב דברים כגון דא, כאשר עדותו של המתלונן נמצאה כבלתי מהימנה, והעדות עליה ניתן להסתמך הינה עדות של צד שלישי, שאינה מתארת במדויק את קורות האירוע, עולה ספק סביר הדרוש לזיכוי מכל אשמה. בנקודה זו הפנה המבקש לפירוט הדברים בהודעת הערעור שהוגשה לבית המשפט המחוזי בירושלים, שם פורטה נקודה זו בהרחבה. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, חזר המבקש על טענותיו, אותן העלה בפני בית המשפט המחוזי, בדגש על כך שהוכח נזק ממשי, שייגרם לו, במידה שההרשעה תיוותר על כנה, עקב התנאי לחידוש רישיונו של המבקש, כפי שתואר לעיל. לבסוף, הזכיר המבקש כי האירוע החל בתקיפה של המתלונן את המבקש, דבר אשר מטה את הכף לכיוון זיכוי, ולו מחמת הספק. על כן, טען המבקש כי יש לקבל את הבקשה, וליתן לו רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

דין והכרעה

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה ידועה היא, כי חריגים ביותר המקרים בהם תתקבל בקשה לרשות ערעור. הבקשה שלפניי, איננה מעוררת שאלה משפטיות רחבת היקף אשר חורגת מעניינם של הצדדים לבקשה; ואינה מעלה חשש לאי צדק קיצוני או עיוות דין חמור אשר נגרם למבקש (וראו: רע"פ 4881/15 הלפרין נ' כרמי (24.9.2015), רע"פ 6032/15 אל וחידי נ' מדינת ישראל (21.9.2015), רע"פ 6263/15 קורם נ' מדינת ישראל (20.9.2015)).

10. זאת ועוד, ערכאת הערעור, קל וחומר כאשר מדובר בערעור ב"גלגול שלישי", אינה נוהגת להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית (וראו: רע"פ 5184/15 קניימר נ' מדינת ישראל (27.7.2015); רע"פ 3319/15 שקיראת נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015); רע"פ 4844/15 גלבוש נ' מדינת ישראל (16.7.2015)).

11. למעלה מן הצורך, אציין כי מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי, לפיה גרסתו של המבקש עצמו

עולה בקנה אחד, ברובה הגדול, עם גרסת עד התביעה, עליה התבסס בית משפט השלום. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, שותף אני לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי לא הוכח נזק ממשי וקונקרטי אשר ייגרם למבקש, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, וזאת, בשים לב לשיקול הדעת הנתון לרשות באשר להחלטה לחידוש הרישיון.

12. לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לרשות הערעור.

13. לפיכך, החלטתי מיום 24.9.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע עונש המאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות, מתבטלת בזאת. המבקש יתייצב לביצוע עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות, בתאריך 1.11.2015, עד לשעה 10:00, לצורך קליטה והצבה.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשע"ו (12.10.2015).

ש ו פ ט
